

CASPAR BARLÆVS,

* * *

S. P. D.

VALDE me recrearunt Epi-
grammata tua, Nobilissi-
me Domine, nec minus
Constantini tui. Totis mihi mo-
diis admetiris versus, toto me cœlo
& meteororum omnium ingenti
congerie, domesticâ adhæc sup-
pellectile donas. Quæ dum in ar-
gutos singula sensus contorques,
imperium mihi in superos inferos-
que exercere videris. Vapulant tibi
Sol, Luna, pluvia, grando, nix, co-
metæ, fulmina, ignes fatui, totus-
que exercitus imperfectorum cor-
porum. Inde ex suppellectile Sa-
tyram contexis, & acum, pectines,
specula, forfices, forcipes, denti-
scalpia,

scalpia, & nihil non istorum impedimentorum, tanquam stultitię nostrę argumentum, traducis. Expendi cum Nobilissimis Doctissimisque viris, Satrapa Muydensi & Vicofortio acumina tua & subtilissimas cuspides, in quas desinunt Epigrammata. Multa sunt, quę ipsam Bilbilim obtundunt. Sed hoc unicę velim, ut istius generis poëmata omnia colligas in unum; *Ne turbata volent levibus ludibria ventis.* Magnam vim habes hujus annonę. Collecta eade in lucem. Erunt pro acetariis fastidientibus stomachis, & lactuce, malvarumq; officium præstabunt Sophroniscis. Meditationes tuas de Organorum in templis usu & abusu, legi non oscitanter. Est Peripato suum Organum, est Eccle-

C fix.

siæ. Illud procul à fano, hoc fano-
 rum proprium. Illud rectæ ratio-
 nis regula est & norma. Hoc vo-
 ces cantusque nostros moderatur.
 Illud in scholis, hoc in templis so-
 nat. Illud sapientiæ præludit, hoc
 pietati. Prius ignorantia & errori,
 posterius tristitiæ ac dolori mede-
 tur. Templorum Organa digiti
 pedesque movent ludentium. No-
 strum Organum doctæ profiten-
 tium & docentium voces. Illa ven-
 tus inflat & sub balneo ædituus;
 hoc nostrum Simplicii, Philoponi,
 Ammonii, Aphrodisæi, Averroës,
 magna nomina. Ut prærogativis
 non levibus præcellere videantur
 Peripateticorum Organa. Triplici
 delectamur Musicâ. eâ, quæ vocis
 est: eâ quæ pedum est, & ad nume-
 ros saltat: & eâ, quæ Organica est,
 nume-

numerosque instrumentis , tibiæ ,
 citharæ , testudini , cymbalisque
 applicat. Hæc postrema in templa
 irrepsit , sed malo apud plurimos
 more. Etenim , quæ non nisi sacra
 loqui debebant , profanos subinde
 & lascivos sensus auribus ogge-
 runt. Et licet nulla soni , in non
 viventibus , sit impuritas labesque
 hoc tamen illa peccant nomine ,
 quod memoriam injiciant rerum
 minimè cœlestium , vocibus ad nu-
 meros eisdem factis expressarum.
 Clamant passim Organa , dum
 abitionem è templis paramus ,
 dum garrimus saturi sacræ audi-
 tionis , dum de prandio vel cœna
 cogitamus , dum ambulationibus
 diem horamque dicimus. Hæc
 aliaque plurima correctæ cupis , aut
 saltem ut corrigenda , indicas.

Omnino tecum sentio. Non ab-
 horrere pietatem à cantu & lusu.
 Vetus illud est: Deum canere fidi-
 bus & citharâ. non est superiotis
 sæculi inventum tertia hæc Musi-
 cæ species. Antiquissimus orga-
 norum inventor Jubal fuit. Noa-
 chum & Japetum antevertit hæc
 hominum solertia. Eget animus
 adminiculis quibus ad Deum se &
 cœlestia erigat, humo aliàs affixus
 & languens. Facit hoc Musica, quæ
 dum aërem percutit harmonicè,
 percutit illum, qui aurium anfra-
 ctibus continetur, illisque verna-
 culus est. Hic spiritus afficit, quos
 animales vocant, animæ operantis
 proximum instrumentum. Hi ani-
 mam movent, & eam maximè
 vim, quæ concupiscibilis dicitur,
 ubi gaudium, lætitia, amor jucun-
 di

di & tristium fuga odiumque stabulantur. Et quia gaudio hoc fruuntur attendita imaginatio, gaudet imaginatione delectabili ipsa ratio & intellectus. Hic dum numeros accipit sanctioris cantilenæ aut poematis quod de Deo, vel Angelis, vel Christo & salutis nostræ mysteriis loquitur, excitatur & erigitur horum cogitatione mens, & animali gaudio succedit spirituale & verè divinum ac cœleste, quod nos subductos humo Deo propius jungit, & velut ecstasi quâdam abripit mentem, & cœtibus, (dixissem penè Dîs) miscet Superis. Quæ cum ita sint, pessimo divortio ab Organis attentionem, ab attentione pietatem & rerum divinarum seriam meditationem separamus. Tu, * x *, medicinam
C 3 publi-

publico errori quæris & invenis. Nec dubito, quin admissuri illam sint, & amplexuri sacrorum antistites. Ea quippe observas, quæ & caveri debent religiosè, & fieri minus superstitiosè. Scribis te aurium apostemate laborare. non debebas sanè, ut qui crassas & Batavas habuisti nunquam. aperto abscessu auribus eris purgatissimis, uti naris es & fuisti emunctissime. Certè olfacere potuisti tot organorum apostemata, & attendere ad illa, quæ in eorundem in templis usu inconcinna prorsus sunt & diffona. Valetudinem tibi quâvis corporis parte validam ex animo precor. Filiorum quadrigam saluta. Constantino respondebo intra dies pauculos. Mira scribit Adolescentulus iste, ætate puer, præ-

prævenit arte senem. Nec te de-
 generem se præstat Christianus,
 qui licet à fratre secundus sit, non
 vult esse secundus. Vale, vir ma-
 xime, nec odisse velis unquam,
 qui te deperit & virtutes tuas pro
 interula habet:

*Pectoris illa tui virtus candorque fi-
 desque*

Proxima, Barlæi tangit operta tui.

Amstel. Feb. 26.

A° 1610 CXLII.

C 4 IN